

אם יש איסור בורר ביום טוב - שיעור 153

1) Peeling eggs or fruits for later (in day) use	2) Removing pits from watermelon
3) Removing bones from fish	4) Straining noodles
5) Separating nuts from raisins for later use	6) Washing and soaking dirty fruit
7) with clothing, ספרים, silverware, and toys בורר	

I. מקור העניין דבורר ביום טוב

- א) עיין במשנה (ב"ה דף י"ז) רשות לברור ביום טוב כדרכו אפילו פסולת מתוק האוכל ואפילו באופן שבשבת חיבחטהת כגון שבורר לבו ביום ביו"ט שרוי וטעם הדבר דבר ביום טוב כאופה ומכשל דמי וזה דעת המגיד משנה (יוס פ"ז ג - ט"ז) ולא אסרו התנא נפה וכברה אלא משום דמחזי כבורר לימי מרובים והרשב"א (צטוחא פקודת ל"ה) כתוב אבל לא בנפה וכברה הוא מפני שיש בשבת חיבחטהת וכל שיש בו בשבת חיבחטהת אפילו ביום טוב אסור ולא התירו בורר ביום טוב רק לאכול לאלטר (לשיטתו דאפילו בשבת אינו חיב) ולכן להמגיד משנה בורר כדרכו מותר משום שבורר בגין אוכל נפש אבל שיטת הרשב"א שמוס שפטולת מתוק אוכל לאלטר מותר ביום טוב אבל יש איסור בורר בשאר האופנים. ועיין בט"ז (פרק ג) ובבה"ל (ד"ה ל"ס ר'ות)adam אפשר לעשות הברירה מבועוד يوم אסור וכן מבואר ברמ"א (ט"ה - ח) לדעת הייש מהמירין דאפילו באוכל נפש עצמו כל שאפשר לעשותו מבועוד יום אסור כי אם ע"י שינוי ודעתי הט"ז שטעם אסור הרשב"א הוא משום דאפשר לעשותו מערב י"ט אבל אין זה דעת שאר האחראונים ובמחצית השקל (פרק ד - סוף) כתוב לשני סוגים ביריה קודם לישה אסור כגון ברירת חיטים ולאחר לישה מותר כגון ברירת קטניות והגר"א והmag"א הביאו דברי המגיד משנה בורר מותר ביו"ט והט"ז הביא המהרי"ל דברי איסור ביום טוב
- ב) עיין בבה"ל (פרק ד - זד"ה "הס ר'ות צפוף") דהנוגג להקל לברור קטניות פסולת מתוק אוכל אף שהיה אפשר מבועוד يوم יש להם על מי לסמוק ו אף בורר להניח לסעודה אחרת ומ"מ לכתחלה נכוון בכגון זה שהיה אפשר לו מבועוד يوم לברור האוכל מתוק הפסולה וכ"כ הCPF החיים (פרק ט"ז) וע"ע במ"ב אם נפלו זבוכים לתוך הocus לא יסיד אותם לחוד אלא שיקח מן המשקה ג"כ עמהם (בשם הט"ז) וזה שותה שכר ובתחתיו יש שמורים יניח מעט שכר על השמרים ועיין בערך השלחן (פרק י - סוף) דרוב הגدولים פסקו מהגיד משנה ומ"מ מי שהוא ירא אלקים יש לו לחוש לדברי הרשב"א לאכול מיד כבורר ועיין בברא היטב (פרק ט - סוף) דין ביריה ביו"ט

II. הציורים

- א) סינון (strainer) אטריות (noodles) מהמים - עיין בבה"ל (פרק ד - ז - זד"ה "מותל ליתן") דמותר ליתן שמרים במשמרת לסנן משום דהוא אוכל נפש ואף דבנפה וכברה אסור התר משום דעתם אלו דרך לעשותם לימי רבים והוא כען קצירה וטחינה אבל כאן אף שהוא ע"י כלי דרך לעשותה לפי שענה. וכ"כ המג"א adam לא היה אפשר לסנן מעו"ט

מותר ביו"ט אפילו במסננת. ועיין בפסקי תשובה (תק"י - סק"ז) דכל דבר שהפסולת ראוי לאכילה עכ"פ ע"י הדחק אין זה בורר ממש לכן מותר גם בכלי המויחד לזה וזה מובן מדוע בסימן (תק"ו - סק"ז) אסור המ"ב להסיר זכוכ שנפל למשקין שהוא פסולת גמורה רצ"ע

ב) מותר לברור ולהוציא העצמות מדגים ופירות בדרך בימות החול שהריה זה
בגדר שאי אפשר לעשותו מעו"ט כיוון שמתකל מראית הדגים והפירות ואף להמחרדים
כשיטת הרשב"א שהובא במ"ב (תק"ז - סק"ג) ועוד אין לאסור בדגים כי גם בשבת
מלמד המ"ב זכות על המקילים (ב"ע - ד - צצ"ל ד"ס "מתיק")

ג) **השימוש בתיאון (pitcher)** ושקיק תה (tea bag) וקילוף פירות במקלף - בבה"ל (ד"ס "מוות" טקי" - ד) כתוב שכלי שהדרך לבורר לפי שעה מותר ומכאן נלמד להתר לחשטמש בתיאון שמותקן בפתח המשפך מסננת כי הוא כלי שהדרך לבורר לפי שעה ולא לימים רבים וכן מותר לחשטמש בשקיק תה ולהוציאיה מהכוס כרגע בימות החול (שש"ב ד - י"ד)

ד) אסור למיין מאכלים ממינים שונים המעורבים זה זהה בשבת אבל ביום טוב מותר כל שאי אפשר לבוררו מבعد יום ולא רק סמוך לסעודתו אלא גם לסעודה אחרת של אותו יום (ביה"ל תק"י - ז ד"ה "לא יוכא" ורש"כ ד - ט"ז) אבל לחול אסור משום הכהנה. וע"ע בבה"ל (ט"ע - ז כד"ה "די לעני") דעתה הפמ"ג דאפשר שזה מותר אפילו בשבת

ה) יש להתריר שטיפת פירות וירקות ביו"ט תחת זרם של מים כי גם בשבת רבים מתיירים (אג"מ 4 - קכ"ס) ועיין עוד במ"ב (ב"ע - סק"ע) אבל אסור להניח תפוחי אדמה בתוך מים כדי שהעפר והפסולת צפ למעלה (mag"a פק"ז - סק"צ) ויש חולקים וסוברים שלא אסרו אלא הוצאת צורור מהקמה משום שהדרך היה לעשות כן לימים רבים (שו"ע הרב פק"י - סק"ג ותפלת יכללו)

אם יש איסור בורר בבדים בכליים בספרים ובשאר דברים שאין אוכל נפש עיין בישועות יעקב (תק"י - סק"ה) שמדובר טעם הרשב"א דין היתר אוכל נפש בכורר משום דאפשר לברור בכל מה שצורך דין בזה איסור תורה בכך לא חשב צורך אוכל נפש לעשות להכין מסעודה זו לשעודה אחרת וטעם המתירים (מ"מ פ"ג - ע"ז) משום דכיון דאי מקלעיליה אורחים חוזי לה ועוד אמרין מתוך שהורתה ברירה לצורך הורתה נמי שלא לצורך כיוון דיש צורך קצר ולבן לדעת הרב המגיד אמרים מתוך ודבריו עיקר להלכה וע"ע בשו"ת באר משה (ח - סיון ל"ז) דכיון שעשו חכמים כמה גדרים וסיגים מה להתר ומה לאסור בכך אין לברור כל הנ"ל בהשאלה ולא אמרין מתוך בכורר ועיין בספר הלכות המועדים (ז"ט צ"ח) דעתם רוב הפוסקים שאין אמרים מתוך בכורר וכן שמעתי מרבית מנשה קלין ועוד אמר לי בדבר שיש מחולקת בין הפוסקים דafilו בשבת יש מתירים אין צורך להחמיר אבל בכורר שלדברי הכל אסור בשבת טוב להחמיר כפסק של המ"ב (תק"ו - י"ג) וערוך השלחן (תק"ו - י) באופןים שהוא אסור לפי שיטת הרשב"א ודעימה